

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

- (Κν.) ἤκε πάλιν.
 (Ci.) ὁ Ποσειδῶν σε—
 (Κν.) καὶ λαλεῖς ἔτι;
 (Ci.) αἰτούμενος χυτρόγαυλον ἦλθον.
 (Κν.) οὐκ ἔχω 505
 οὔτε χυτρόγαυλον οὔτε πέλεκυν οὔθ' ἄλας
 οὔτ' ὄξος οὔτ' ἄλλ' οὐδέν, ἀλλ' εἶρηχ' ἀπλῶς
 μὴ προσιέναι μοι πᾶσι τοῖς ἐν τῷ τόπῳ.
 (Ci.) ἐμοὶ μὲν οὐκ εἶρηκας.
 (Κν.) ἀλλὰ νῦν λέγω.
 (Ci.) νῆ σὺν κακῶι γ'. οὐδ' ὀπόθεν ἄν τις, εἶπέ μοι, 510
 ἔλθων λάβοι φράσαις ἄν;
 (Κν.) οὐκ ἐγὼ ἔλεγον;
 ἔτι μοι λαλήσεις;
 (Ci.) χαῖρε πολλά.
 (Κν.) οὐ βούλομαι
 χαίρειν παρ' ὑμῶν οὐδενός.
 (Ci.) μὴ χαῖρε δή.
 (Κν.) ὦ τῶν ἀνηκέστων κακῶν.
 (Ci.) καλῶς γέ με 515
 βεβωλοκόπηκεν. οἶόν ἐστ' ἐπιδεξίως
 αἰτεῖν· διαφέρει νῆ Δί'. ἐφ' ἑτέραν θύραν
 ἔλθῃ τις; ἀλλ' εἰ σφαιρομαχοῦς ἐν τῷ τόπῳ
 οὔτως ἐτοίμως, χαλεπόν. ἀρά γ' ἐστὶ μοι
 κράτιστον ὀπτᾶν τὰ κρέα πάντα; φαίνεται.
 ἔστιν δέ μοι λοπάς τις. ἐρρῶσθαι λέγω 520
 Φυλασίοις. τοῖς οὔσι τούτοις χρήσομαι.
 (Cω.) ὅστις ἀπορεῖ κακῶν, ἐπὶ Φυλὴν ἐλθέτω
 κυνηγέτης. ὦ τρικκακοδαίμων, ὡς ἔχω
 ὄσφῦν, μετάφρενον, τὸν τράχηλον, ἐνὶ λόγῳ